

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ»

Η ΑΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΔΟΣ ΓΚΡΕΤΑΣ ΓΚΑΡΜΠΟ

(Το τραγικό ρωμάντσο τής Τέκ "Ινγκεμποργκ γραμμένο από την παιδική φίλη της Μαργαρίτα Μπυσσό.)

ΥΠΑΡΧΟΥΝ άνθρωποι που δοκιμάζονται σκληρά, τραγικά από τη μοίρα. Μιά τέτοια ύπαρξις είνε και η γοητευτική Τέκ "Ινγκεμποργκ, η Γερμανίδα Γκρέτα Γκάρμπο. Η ιστορία αυτής τής «βεντέτας» είνε τόσο άναπλαστικά μελαγχολική, ώστε άξίζει μά την αλήθεια τόν κόπο νά σάς τή διηγηθούμε. Η Τέκ "Ινγκεμποργκ δέχτηκε, αυτό είνε βέβαιο, όσο καμιά άλλη γυναίκα τήν τραγική επίδρασι του «άστερος τών άστέρων».

Γι' αυτό όταν κάποτε οί δημοσιογράφοι τή ρώτησαν τί ήθελε νά ήταν, εκείνη δέν έδίστασε νά τούς δηλώση:

— Μιά φτωχή μοδιτρούλα, μία δακτυλογράφος, μία υπάλληλος, μά ποτέ όμοίωμα τής Γκρέτα Γκάρμπο. Αυτή η όμοιότης μου γεμίζει τή ζωή μου μ' ένα σωρό πικρίες και άπογοητεύσεις. "Όλοι κατά βάθος με φοβούνται. "Όπως η διάσημη «βεντέτα», έτσι κι' έγώ έχω τήν τραγική ιδιότητα νά φέρνω γρουσουζιά! "Όσοι άνθρωποι έτυχε νά μου φιλήσουν τόν χέρι, δέν είδαν από τότε μία καλή μέρα στή ζωή τους. Διώχτηκαν από τόν παλάτι τής ευτυχίας και πετάχτηκαν στό περιθώριο τής ζωής. "Επειτα, χωρίς νά τόν θέλω, σιγά-σιγά άποκτώ τις συνήθειες τής μεγάλης «βεντέτας», τις ιδιοτροπίες και τις γκρίνιες τής. Μά τόν πιο τραγικό άπ' όλα είνε ότι δέν μπορώ πειά νά βρω τόν παλιό έαυτό μου. "Επαφα νά είμαι ή Τέκ "Ινγκεμποργκ. Είμαι ή Γερμανίδα Γκρέτα Γκάρμπο».

Υπερβολές; "Όχι, κάθε άλλο. Η πεντάμορφη Τέκ δέν διαμαρτύρεται και δέν παραπονείται για διαφημιστικούς λόγους. Η Βερολινέζα «βεντέτα» ύποφέρει. Τραβάει ένα φρικιαστικό ψυχικό μαρτύριο. Η ευτυχία είνε γι' αυτήν μία λέξι δίχως σημασία. Δέν τήν καταλαβαίνει γιατί ποτέ δέν τήν γνώρισε.

Μιά μέρα τής ζήτησα νά μου διηγηθώ τή ζωή τής. Με κύτταξε με τόν μελαγχολικό βλέμμα τών ματιών τής και μου δήλωσε:

— Καυμένη Μαργαρίτα, και σού άκόμα προσπαθείς νά με κάνης νά πιστέψω ότι μπορεί νά βρεθώ μία άχτίνα ήλιου στή ζωή μου; "Ε, όχι! Δέν είνε δυνατόν αυτό νά γίνη. "Εζησα μέσα στή μελαγχολική άτμόσφαιρα τών χαμένων όνειρων μου και σ' αυτήν είμαι θνείρην ότι μία μέρα θά πεθάνω».

Κι' αλήθεια, θυμάμαι ότι ή Τέκ "Ινγκεμποργκ από τά παιδικά τής χρόνια δέν είχε δοκιμάσει τή χαρά. Ήταν ένα λεπτό και φιλάσθενο κοριτσάκι με υπερβολικά άδύνατο σωμα και με μία τόσο διάφανη έπιδερμίδα, ώστε ενόμιζε κανείς ότι θά μπορούσε νά ίδη ανάμεσα από τόν σωμα τής όπως ανάμεσα από ένα κρύσταλλο. Ήταν άσχημη; Ήταν ώμορφη; Αυτό, μά τήν αλήθεια, δέν μπόρεσα ποτέ νά τόν εξακριβώσω, γιατί δέν μ' άφηναν νά σκεφθώ τίποτε τά έκφραστικά μάτια τής. Αυτό τόν κορίτσι ήταν όλο μάτια! Κάτι περίεργα και μελαγχολικά μάτια που όταν σέ κυττούσαν, δέν σ' άφηναν νά σκεφθής.

Εκείνη τήν έποχή είχε τή μανία τών όνειροπολήσεων.

— Μικρούλα Τέκ, τής φώναζε ή δασκάλα μας, που ταξιδεύει πάλι τόν μυαλό σου;

Η Τέκ έβγαζε ένα στεναγμό, έφερνε τά λεπτά χέρια τής στό χλωμό πρόσωπό τής και δάγκωνε με κακία τά χείλη τής. Θύμωνε όταν κανείς τής διέκοπτε τούς ρεμβασμούς τής και τήν έκανε νά θυμηθώ τήν σκληρή πραγματικότητα.

— Οί άνθρωποι, μου έλεγε συχνά, άγαπών νά ματώνουν τις πληγές τους με τά ίδια τά νύχια τους. Μά πόν πολύ ευχαρίστησι αισθάνονται, όταν μπορούν νά κομματιάσουν τήν καρδιά του άλλου. Και τούς φοβόταν. "Όταν ή Τέκ "Ινγκεμποργκ έμεινε όρφανή και άπροστάτευτη σκέφθηκε ότι ήταν καιρός νά φροντίση μόνη τής για τήν συντήρησί τής. Δέν δειλίαζε και δέν φοβόταν καθόλου τόν άνώνυμο πλήθος. Ξεκίνησε και βρήκε δου-

λειά σ' ένα κατάστημα ειδών πολυτελείας. Ήταν δεκαέξη χρόνων και είχε γίνει ένα αρκετά νόστιμο και καλοδεμένο κορίτσι.

Τότε όμως για πρώτη φορά πρόσεξε ένα φοβερό, μά τήν αλήθεια, πράγμα. Πρόσεξε ότι έφερνε γρουσουζιά! Αυτό τόν κατάστημα, ένώ μέχρι τότε έκανε χρυσές δουλειές, ξαφνικά έρήμωσε και κανείς άνθρωπος δέν πατούσε για νά αγοράση ούτε μία καρφίτσα. Ο ιδιοκτήτης του πήγαινε νά τρελλαθώ από τή στενοχώρια του. Δέν ήξερε πώς νά εξηγήση αυτή τήν κακοτυχία. Και για νά γλυτώση μία και καλή από αυτό τόν μαρτύριο σέ μία στιγμή τραγικής άπογοητεύσεως, τίναξε στόν άέρα τά μυαλά του. Η ώμορφη Τέκ έμεινε τότε χωρίς δουλειά και χωρίς χρήματα. Τρεις μέρες και τρεις νύχτες γύριζε πεινασμένη στους δρόμους του Βερολίνου. Μά ήταν τόσο υπερήφηνη, ώστε δέν καταδεχόταν νά ζητήσει τή βοήθεια ούτε τών φίλων τής, ούτε τών άγνώστων. Τέλος προσελήφθη σ' ένα ιδιωτικό γραφείο. "Όλες τις ώρες τής τις περνούσε φτιάχνοντας λογαριασμούς και έγγραφα δίπλα από έναν άνθρωπο, που βρωμούσε καπνό, που έβηχε διαρκώς σαν φυματικός και που είχε χρόνιο συνάχι. Αυτός ό άνθρωπος είχε παράδοξα άλλοίθωρα και χρωπικά μάτια που καρφώνονταν διαρκώς με μία πρόστυχη άδιακρισία έπάνω τής. Μά δέν τολμούσε νά τήν πειράξη. Φαίνεται όμως ότι ένα θράδυ

τό άπεφάσισε. "Ηπие λοιπόν ένα σωρό ποτήρια μύρα και πήγε τρικλίζοντας νά σωριασθώ έμπρός στό πόδια τής. Εκεί τόν έπηρε ό ύπνος κι' άρχισε νά ροχαλίξη. Και ή Τέκ, καθώς μου έξωμολογήθηκε άργότερα, χιλίες φορές θά προτιμούσε τήν θάνασι επίθεσί του παρά αυτόν τόν κτηνώδη ύπνο του και τόν άπαίσιιο ροχαλητό του. "Εφυγε καταντροπιασμένη από αυτό τόν γραφείο και πήγε νά πέση στό χέρι του πρώτου τυχαίου διαβάτη. "Ηθελε κάποιον νά τήν παρηγορήση και ν' άκούση με προσοχή τόν πόνο τής. Αυτός ό άνθρωπος, ήταν ένας άπλοϊκός εργάτης. Τήν άκουσε με προσοχή χωρίς νά καταλαβαίνη τί του έλεγε και για νά τήν παρηγορήση, τής έδωσε μισό μάρκο περισσότερο άπ' ό,τι θάδινε σέ μία άλλη γυναίκα του δρόμου. Η Τέκ σέ ηλικία δεκαέξη χρόνων έγινε γυναίκα, χωρίς έρωτα, χωρίς καμιά συμπάθεια, χωρίς τίποτε. "Ετσι γιατί ήθελε νά έξευτελίση τόν έαυτό τής! Από εκείνη τήν έποχή πέρασαν σωστά πέντε χρόνια, χωρίς ή ώμορφη "Ινγκεμποργκ νά χαρή μία μέρα ευτυχίας. Η δυστυχία και ή κακομοιριά ήταν μέσα στό αίμα τής. "Ετσι δέν



Η Τέκ "Ινγκεμποργκ.

μπορούσε νά ριζώσει σέ μία δουλειά, σ' ένα γραφείο. "Εκανε, για νά ζήση όλα τά έπάγγελματα. "Εγινε μανικέν, δακτυλογράφος, υπάλληλος, ταμία, γκαρσόν, άνθοπώλις και εισπράκτωρ τών Τράμ! Τέλος προσελήφθη σ' ένα θίασο ποικιλιών για νά δείχνη τά ώμορφα πόδια τής. Ήταν ή μόνη φορά που είχε μία σχετική έπιτυχία. "Επειτα έγινε μία από τις καλύτερες χορεύτριες ενός βερολινέζικου μπαλέττου. Κατόπιν δέχθηκε νά δοκιμάση τήν... άτυχία τής και στόν κινηματογράφο. Αυτήν άκριβώς τήν έποχή ό Βίλλυ Φόρστ ζητούσε έναν τύπο σαν τήν Τέκ για τόν άριστούργημα του τή «Μαζούρκα». Είδη τήν "Ινγκεμποργκ ένθουσιάστηκε και δίχως νά διστάση έκλεισε ένα ίκανοποιητικό συμβόλαιο μαζί τής. Η Τέκ που είχε μία καταπληκτική όμοιότητα με τήν Γκρέτα Γκάρμπο, ήταν ό,τι χρειαζόταν γι' αυτό τόν ύπεροχο έργο του. Και άρχισε νά «γυρίζει» μαζί τής διάφορα σκηνές. Ξαφνικά νέα άτυχία. Η ώμορφη Τέκ έπεσε θάρειά άρρωστη και κόντεψε νά πεθάνη. Τό έργο φυσικά άνεβλήθη και καθυστέρησε. Μά όταν ή "Ινγκεμποργκ έγινε καλά συνέχισε με πείσμα τόν «γύρισμα» για ν' άποδείξη ότι ή κακή μοίρα τής δέν μπορούσε νά τής κλονίση τήν άδάμαστη θέλησί τής.

Αλλά ή Τέκ δέν κατάφερε και σπουδαία πράγματα, γιατί εί-

(Συνέχεια στή σελίδα 44)

ΟΠΩΣ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΚΟ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 10)

«Έχει ένα τρυφερό φίλο στο Μόν Ντόρ.

«Έναν άλλο τρυφερό φίλο στο Σαίν - Νεκτάρ.

«Έναν άλλο στο Ρουαγιέ.

Κι' έναν άλλο τρυφερό φίλο στη Λά Μπουρμπούλ.

«Αναρωτιέμαι λοιπόν τώρα τί πρέπει να κάνω. Πά τη σκοτώσω ή να σκοτωθώ ; τὰ έχω χαμένα!

«Η νύχτα εἶνε καλὸς σύμβουλος. Τὸ πρωί, ψύχραιμος, τῆς ἔγραψα ἕνα γράμμα καὶ τῆ στόλισα ὅπως τῆς ταίριαζε. Το ἀποτέλεσμα ἦταν κεραυνοβόλο: Ἡ Μαρία - Ἄννα μου ζήτησε ἀμέσως συγγνώμη:

«Ἐλα, εἶσαι τόσο καλὸς, ἀγάπη μου ! Θέλησα νὰ κάνω ὅπως ἡ βασίλισσα Μαργκό. Ἄ, σοῦ ἐξομολογοῦμαι ὅτι αὐτὴ ἡ ζωὴ δὲν εἶνε τόσο εὐχάριστη, ὅπως στὸ θρόνο... Ἐλεῖτα, εἶσαι πῶς ζηλιώσης ἀπὸ τὸν Ἐρρίκο IV. Συγχώρεσέ με! Ἡ πείρα μὲ ἀπογοήτευσε... Μὰ τὴν ἀλήθεια, ὁ Ἐρρίκος IV ἤξερε νὰ ζήσει !...»

Δὲν τῆς ἀπάντησα, ἀπὸ ἀξιοπρέπεια, μὰ ἔκανα κόρτε στὴ φίλη τῆς Ἀριέττα. Γι' χαριτωμένο κορίτσι ! Μὰ πῶς δὲν τὴν εἶχα προσέξει τόσο καιρὸ ;

1 Ν ο ε μ θ ρ ί ο υ. — Κρατοῦσα στὴν ἀγκαλιά μου τὴν Ἀριέττα, ὅταν ξαφνικὰ παρουσιάσθηκε μπροστὰ μας ἡ Μαρία - Ἄννα μ' ἕνα πιστόλι στὸ χέρι. Εὐτυχῶς, ἀντὶ νὰ πυροβολήσῃ, φώναξε πρῶτα:

— Εἶσαι ἕνας προδότης ! Ἐνας ἀπίστος !

— Ἀγάπη μου, τῆς εἶπα μὲ εἰρωνεία, θέλησα νὰ κάνω κι' ἐγὼ ὅπως ὁ Ἐρρίκος IV.

— ὦ, νόμιζα πῶς θὰ σοῦ ἄρεσε!...

Ἡ Μαρία - Ἄννα ξέσπασε σὲ λυγμούς καὶ πέταξε πέρα τὸ πιστόλι. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ μέρα δὲν μου ξαναμίλησε γιὰ τὴ βασίλισσα Μαργκό. Κι' ἔτσι, ξαναρχίσαμε τοὺς πρῶτους τρυφεροὺς ἔρωτές μας. Ἡ Μαρία - Ἄννα εἶνε σήμερα μιὰ ὑποδειγματικὴ σύζυγος.

ZOZE ZERMAIN

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΡΙΔΟΣ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 16)

Ένα ειδικὸ μικροσκόπιο, μπορεῖ νὰ διαβάσῃ σ' αὐτὴν ὄχι μόνο τὶς ἐπιθυμίες μας καὶ τὰ αἰσθήματά μας, ἀλλὰ καὶ τὶς ἀρρώστειες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὑποφέρουμε ἢ δεῖχνουμε μιὰ καταφανὴ προδιάθεσι γι' αὐτές.

Ὅσο τώρα γιὰ τὶς ἀρρώστειες, ὅλες ἀνεξαιρέτως διακρίνονται καθαρά στὴν στρογγυλὴ πλάκα τῆς ἱρίδος.

Οἱ γιατροὶ μὲ τὸ μικροσκόπιο τὴν ἐξετάζουν κατὰ χιλιοστούς τρόπους. Γι' αὐτοὺς μεγάλη σημασία ἔχουν ἡ διαστασεῖς τῆς, ἡ ἔντασις τῆς συστολῆς καὶ τῆς διαστολῆς τῆς, ἡ συστασεῖς τῶν ἰσθμῶν τῆς, ἡ κηλίδες τῆς καὶ ἡ γραμμὲς τῆς.

Ὁ γιατρός Πεκτσέλυ σήμερα εἶνε ὁ διασημότερος «ἱριδολόγος» τοῦ κόσμου. Στὴ μεγάλη κλινικὴ του ποῦ ἔχει στὴ Βουδαπέστη δέχεται ἀσθενεῖς ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ ἔχει τὴν ἐξῆς ἀξιοθαύμαστη εἰδικότητα: νὰ διακρίνῃ τὶς τάσεις ποῦ ἔχει ἕνας πελάτης του γιὰ τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη ἀρρώστεια. Ἐτσι, μὲ τὴν σχετικὴ προφύλαξι ποῦ τοῦ καθορίζει ν' ἀκολουθήσῃ τὸν γλυτώνει ὄχι μόνο ἀπὸ μακροχρόνιες θεραπείες, ἀλλὰ κι' ἀπὸ αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατο.

Ὅπως βλέπετε λοιπὸν εἶνε ἀλήθεια ὅτι ἡ κόρη τοῦ ματιοῦ εἶνε ὁ καθρέφτης τῆς ψυχῆς μας. Κατὰ τὸν δόκτορα Πεκτσέλυ ὅμως εἶνε ἐπίσης κι' ὁ καθρέφτης τοῦ σώματός μας. Μὲ ἄλλα λόγια ἡ ἱρίς τοῦ ματιοῦ καθρεφτίζει ὁλόκληρο τὸν ὀργανισμό μας.

ΔΟΚΤΩΡ ΠΑΥΛΟΒ ΣΚΥ

ΤΑ «ΕΜΨΥΧΑ ΣΧΕΔΙΑ» ΚΑΙ Η ΠΑΝΑΡΧΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΣ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 31)

τῆς Πομπηίας ἀριστουργηματικὲς κι' ἐγχρωμες ἀπεικονίσεις τῶν διαφόρων φάσεων ἑνὸς ἐρωτικοῦ ἐπεισοδίου ποῦ θυμίζουν μὲ τὸν πιὸ ἐκπληκτικὸ τρόπο τὶς πασίγνωστες «Σίλλυ Σύμφωνου» τοῦ Γουάλντ Ντίσνεϋ καὶ τῶν μιμητῶν του.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὶς ρωμαϊκὲς αὐτὲς τοιχογραφίες ἔχουμε καὶ τὶς μετέπειτα βυζαντινὲς, ἡ ὁποῖες ὡς πρὸς τὴν τεχνικὴ μοιάζουν μὲ τὰ σχέδια ποῦ δημοσιεύουμε σήμερα στὰ περιοδικὰ καὶ στὶς ἐφημερίδες. Οἱ Βυζαντινοὶ, τέλος, ἀγιογράφοι συνήθιζαν νὰ ζωγραφίζουν τὸ πρόσωπο ἑνὸς Ἀγίου καὶ γύρω ἀπὸ αὐτὸ σὲ μικρὰ τετράγωνα ν' ἀπεικονίζουν τὰ πιὸ χαρακτηριστικὰ ἐπεισόδια τῆς ζωῆς του.

Ὁ Ντίσνεϋ λοιπὸν ἀπὸ τὴ βυζαντινὴ ἀγιογραφία ἐμπνεύσθηκε τὴν «πρωτότυπη» τεχνικὴ τῶν «ἐμψύχων σχεδίων» του, χωρὶς φυσικὰ νὰ ξέρῃ ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι διασκέδαζαν μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Μὲ τὴ διαφορά μόνο ὅτι ἀπελάμβαναν τὶς τέρψεις τοῦ κινηματογράφου μέσα στὸν... τάφο τους !

ΚΑΡΡΑΣΚΟ ΝΤΙΑΖ

ΤΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 20)

μου ὡς ἱατροῦ, μοῦ ὑπέδειξαν τὴν ἐξῆς πορτοκαλοφαγικὴ διαίτα, ὡς τὴν πιὸ καλὴ καὶ τὴν πιὸ εὐεργετικὴ ἀπ' ὅλες: Κάθε πρωί, νηστικοὶ ἀκόμη ἐντελῶς, πρέπει νὰ τρῶμε ἕνα ὡς δυὸ πορτοκάλια. Κατόπιν, τὸ μεσημέρι ἄλλα δυὸ καὶ τὸ βράδυ ἄλλα δυὸ, μετὰ τὸ φαγητό μας.

Αὐτὴν τὴ διαίτα, τὴν ἐξακολουθοῦμε ἐπὶ ἕναν ὡς δυὸ μῆνες. Κατόπιν κι' ἐνῶ θὰ ἐξακολουθοῦμε φυσικὰ ἀνελλιπῶς αὐτὴν τὴ διαίτα, μποροῦμε νὰ ὀρίζουμε καὶ μιὰ ἡμέρα κάθε ἑβδομάδος, — τὴν Παρασκευὴ, παραδείγματος χάριν — ὡς ἡμέρα ἀποκλειστικῆς πορτοκαλοφαγίας. Δηλαδή, κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ κι' ἀπὸ τὸ πρωί ὡς τὸ βράδυ, δὲν θὰ τρῶμε κανένα ἀπολύτως φαγητό, οὔτε καὶ θὰ πίνουμε νερό, παρὰ θὰ τρῶμε δυὸ πορτοκάλια τὸ πρωί, τρία κατὰ τὶς δέκα ἢ ὡρα, τέσσερα ὡς πέντε κατὰ τὸ μεσημέρι, τρία κατὰ τὸ ἀπόγευμα, τέσσερα ὡς πέντε κατὰ τὴν ὡρα τοῦ βραδυνοῦ φαγητοῦ, κι' ἕνα πρὶν πέσουμε νὰ κοιμηθοῦμε...

Εἶνε κυριολεκτικῶς ἀφάνταστα κι' εὐεργετικώτατα, γιὰ ὁλόκληρον τὸν ὀργανισμό μας, τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τέτοιας κανονικῆς διαίτης. Εὐεξία, δρυσία, υγεία ἀπόλυτη, ταχύτατα γίνονται αἰσθητὰ στὸν ἑαυτὸ μας. Καὶ μονάχα ἡ σταφυλοφαγία μπορεῖ νὰ παραβληθῇ, μὲ τὴν ἀνεκτίμητη πορτοκαλοφαγία...

Η ΝΑΤΑΣΑ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 18)

τασα. Πουλήθηκα, ἀλλὰ πουλήθηκα ἀκριβά... Μὴ μιλάς, μὴ μιλάς... Δὲν βελω ν' ἀκούσω τίποτα.

— ὦ! Νατάσα, ἀγαπημένη μου Νατάσα!...

— Δὲν σοῦ εἶπα νὰ μὴ οἰαμαρτύρεσαι ἄδικα;... Καὶ τώρα θὰ σοῦ φανερώσω καὶ κάτι ἄλλο: Σ' ἀγαπῶ, εἶσαι ὁ μόνος ἄνδρας ποῦ ἀγάπησα στὴν ζωὴ μου! Δὲν σοῦ τὸ εἶπα ὡς τώρα γιὰ νὰ μὴ σέ κανω ουσυχισμένο... Δὲν μποροῦσες νὰ μὲ πάρῃς, γιατί εἶσαι φτωχός...

— Ἄν σὲ εἶχα δική μου, Νατάσα, καταλαβαίνω ὅτι θὰ εὐρίσκα τὴν οὐνάμι νὰ ὑποτάξω ὅλον τὸν κόσμον.

— Τί ὠραια λόγια! ψιθύρισε ἡ Νατάσα, χαμογελῶντας μελαγχολικὰ. Ἀλλοίμονον ὅμως ! Ἡ πραγματικότης εἶνε τόσο σκληρὴ... Κι' ἐγὼ εἶμαι τόσο πολυδάπανη!... Θὰ σ' ἔκανα δυστυχισμένο, χωρὶς νὰ τὸ θέλω... Ἀποφάσισα, λοιπὸν, νὰ παντρευτῶ ἕναν πλούσιον, ποῦ δὲν τὸν ἀγαπῶ. Καὶ ἦρθα ἀπόψε γιὰ νὰ σοῦ δώσω μιὰ ἀπόδειξι τῆς ἀγάπης μου... Φίλησέ με!...

Τὴν ἐπομένη τὸ μεσημέρι, ἔγιναν οἱ γάμοι τῆς Νατάσας μὲ τὸν Ἄγγλο πρόξενο σερ Β... Καὶ τὴν ἴδια μέρα τὸ βράδυ ἔφευγα γιὰ τὴν Αἴγυπτο, μὲ τὴν κάρδιὰ σπαραγμένη.

Πέρασαν ἑπτὰ χρόνια ἀπὸ τότε. Τὴν περασμένη ἑβδομάδα, μιὰ κυρία ποῦ τὴν εἶχα γνωρίσει στὴν Κωνσταντινούπολι, μὲ ἐπληροφόρησε ὅτι ἡ Νατάσα πέθανε πρὶν ἀπὸ ἕνα μῆνα σ' ἕνα σανατόριο τῆς Σαβοΐας... Στὸ παραλήρημά της, μιλοῦσε γιὰ κάποια ἐκδρομὴ μὲ τὴν θάρκα, μιὰ νύχτα μαγευτικὴ, στὰ ἀκύμαντα νερά τοῦ Βοσπόρου...

Η ΑΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΔΟΣ ΓΚΡΕΤΑΣ ΓΚΑΡΜΠΟ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 41)

χε διαδοθῇ ὅτι αὐτὴ ἡ σωσίας τῆς Γκρέτας Γκάρμπο εἶχε πεθάνει κι' ὅτι ἡ ἴδια ἡ Γκάρμπο εἶχε ἀναλάβει νὰ συνεχίσῃ μὲ ἀπόλυτη μυστικότητα αὐτὸ τὸ ἔργο τοῦ Φόρστ. Ἐτσι ἡ Τέκ "Ινγκεμποργκ ρίχτηκε καὶ πάλι στὸ περιθώριο. Μὰ δὲν ἀπογοητεύεται. Καὶ γιὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε ζωντανὴ κι' ὅτι δὲν εἶνε ἡ ἴδια ἡ Γκρέτα Γκάρμπο ἐτοιμάζει τὸ «γύρισμα» μιᾶς νέας ταινίας! Ἐχουν δίκην λοιπὸν νὰ λένε ὅτι μερικοὶ ἄνθρωποι σ' αὐτὸν τὸν κόσμον εἶνε τόσο ἀτυχοὶ, ὥστε χάνουν ἐντελῶς τὴν προσωπικότητά τους, ὅπως ἀκριβῶς δηλαδή συνέβη μὲ τὴν "Ινγκεμποργκ, τὴν Γκρέτα Γκάρμπο τῆς Γερμανίας.

ΚΕ'Υ' ΦΡΑΝΣΙΣ, Η ΜΟΙΡΑΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 13)

ναφέραμε.

Τὸ τρίτο θῦμα τῆς Κεῦ Φράνσις ἦταν ὁ πιλότος τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας Τζέιμς Γουάρτι. Ὁ ἀτυχὸς αὐτὸς ἄνθρωπος ἐρωτεύθηκε παράφορα τὴν Κεῦ Φράνσις, πέρασε μιὰ εὐτυχισμένη ἑβδομάδα ἐρωτος μαζί της καὶ τέλος αὐτοκτόνησε πέφτοντας μὲ τὸ ἀεροπλάνο του. Σ' ἕνα σημείωμα ποῦ ἄφησε στοὺς φίλους του μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔγραφε καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«Πεθαίνω εὐτυχισμένος, γιὰτὶ δοκίμασα μιὰ ἑβδομάδα ἑνὸς ἀπειρογράφου ἐρωτος. Σ' αὐτὲς τὶς ἑπτὰ μέρες ἔζησα ὅλη τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς μοι».

Στὴ διαθήκη του δὲ ἄφησε ἕνα τεράστιον ποσὸν σ' ἕνα ἀνθρωπὸν τοῦ Χόλλυγουντ γιὰ νὰ στέλνῃ κάθε πρωί μιὰ πανάκριβη ἀνθοδέσμη στὴν Κεῦ Φράνσις. Ἐχουν δίκην λοιπὸν, καθὼς βλέπετε, νὰ θεωροῦν τὴν Κεῦ Φράνσις ὡς τὴν πιὸ σατανικὴ γυναῖκα τοῦ Χόλλυγουντ, ἕναν γοητευτικὸ διάβολο !